

Dosarul nr. 2ra-1466/22
2-20008322-01-2ra-11102022

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central – V. Schibin
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – A. Garbuz, A. Ciobanu, I. Grosu

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Liudmila Baloga,
reprezentată de avocatul Iulian Paciurca,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” împotriva Liudmillei Baloga cu
privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
respins apelul declarat de Liudmila Baloga și s-a menținut hotărârea din 28
decembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul central, prin care s-a admis acțiunea
depusă de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

constată:

La 17 ianuarie 2020, Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Liudmillei Baloga cu privire la
repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. I,
f.d. 3-5, 51-52 recto-verso).

În motivarea acțiunii a invocat că, la 20 iunie 2019, Serviciul Management
Eficiență Energetică al Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” a
efectuat un control la depozitul de combustibil al Depoului de locomotive Bălți,
unde șef interimar era Liudmila Baloga.

În procesul efectuării controlului a fost aplicată metoda de măsurare a
combustibilului prin stabilirea volumului în cisterne. Înainte de efectuarea
controlului cisterna a fost verificată referitor la corectitudinea orizontală a
acesteia cu aplicarea indicatorului de nivel. Cu ajutorul jalonului, în conformitate
cu normele stabilite, la 20 iunie 2019, a fost verificat nivelul combustibilului în
cisternă și stabilită diferența în minus de 2 471 kg de motorină, fiind întocmit
actul nr. 1/20.

Nefiind de acord cu rezultatele controlului, Liudmila Baloga, a solicitat un control repetat prin metoda transvazării motorinei dintr-o cisternă în alta, prin coloana de alimentare cu contor.

La 25 iunie 2019, prin ordinul nr. 22 emis de șeful Depoului de locomotive Bălți, a fost creată o comisie pentru efectuarea controlului repetat prin ridicarea produsului și aprecierea cantității faptice în rezervorul depozitului de carburanți și lubrifianți ai Depoului de locomotive Bălți.

Serviciul Management Eficientă Energetică al Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” a efectuat controlul repetat al cantității combustibilului, în rezultatul căruia a fost constatată diferența motorinei în minus în cantitate de 2 125 kg, fapt fixat în actul de control nr. 1/25 din 25 iunie 2019.

Reclamanta a menționat că, costul motorinei a fost calculat reieșind din prețul motorinei la ultima achiziție, conform facturii fiscale nr. AAG 2644787 din 21 iunie 2019 și facturii fiscale nr. 1V-1710127 din 23 august 2019. Respectiv, costul a 2 125 kg constituie 42 011,25 de lei.

Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” a notat că, potrivit contractului individual de muncă nr. 44/17 din 30 noiembrie 2017, a acordului adițional nr. 44/17-8 din 07 iunie 2019 la contract și ordinului nr. 429/P din 07 iunie 2019 al Șefului Depoului de locomotive Bălți, Liudmila Baloga exercita funcția de șef interimar al depozitului de combustibil al Depoului de locomotive Bălți, iar în baza contractului de răspundere materială deplină nr. 5 din 01 decembrie 2017 aceasta se face responsabilă pentru neajunsul a 2 125 kg de motorină indicat în actul de control nr. 1/25 din 25 iunie 2019.

Ca urmare, în privința Liudmilei Baloga a fost intentată anchetă de serviciu, în cadrul căreia, la fel, s-a constatat neajunsul de motorină. Prin ordinul nr. 74/HZ din 24 iulie 2019 emis de vice-directorul general responsabil pentru securitate al Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”, Liudmila Baloga a fost sancționată disciplinar pentru atitudinea iresponsabilă față de atribuțiile de serviciu.

Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” a remarcat că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 16 octombrie 2019, a expediat în adresa Liudmilei Baloga o reclamație, prin care a solicitat repararea benevolă a prejudiciului de 42 011,25 de lei, însă, aceasta nu a întreprins nicio măsură întru restituirea acestei sume.

Reclamanta Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea de la Liudmila Baloga în beneficiul său a sumei de 42 011,25 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului material cauzat, precum și compensarea din contul Liudmilei Baloga a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 decembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul central, s-a admis acțiunea depusă de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”.

S-a încasat de la Liudmila Baloga în beneficiul Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” suma de 42 011,25 de lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material și suma de 1 570,33 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată, iar în total suma de 43 581,58 de lei (vol. I, f.d. 210, 125-226).

La 30 decembrie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Liudmila Baloga, reprezentată de avocatul Iulian

Paciurca, a declarat apel prin intermediul poștei electronice împotriva hotărârii din 28 decembrie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central (vol. I, f.d. 213, 214).

Prin decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Liudmila Baloga și s-a menținut hotărârea din 28 decembrie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central (vol. II, f.d. 15, 16-24).

În consolidarea soluțiilor, instanțele inferioare au reținut că una din atribuțiile deținute de șeful-interimar al Depozitului de combustibil, Liudmila Baloga, era evidența combustibilului destinat locomotivelor din Depoul Bălți al Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”. Însă, în rezultatul controlului la Depozitul de păstrare a combustibilului din mun. Bălți, responsabil de care era Liudmila Baloga, a fost depistat deficitul de combustibil (motorină) care se păstra în cisterna de tip t-25 (f.d. 6).

Instanțele inferioare au constatat că, la 08 iulie 2019, Serviciul de securitate internă al Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” a emis încheierea de finalizare a anchetei de serviciu, prin care a propus a aplica Liudmillei Baloga sancțiunea disciplinară sub formă de muștrare aspră, conform art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, pentru atitudinea iresponsabilă față de îndeplinirea conștiincioasă a obligațiilor de muncă, exprimată prin încălcarea prevederilor pct. 12 din Fișa de post al șefului Depozitului de carburanți și lubrifianti și art. 9 alin. (2) lit. g) din Codul muncii. Totodată, în vederea reparării prejudiciului material cauzat Depoului de locomotive Bălți din vina Liudmillei Baloga, s-a propus perceperea de la salariat prin intermediul instanței de judecată a sumei de 42 011,25 de lei, echivalentă cu prețul a 2 125 kg de motorină (vol. I, f.d. 40).

Prin ordinul vice-directorului general al Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” nr. 74/43 din 24 iulie 2019, Liudmila Baloga a fost sancționată disciplinar cu muștrare aspră, în temeiul art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, pentru atitudine iresponsabilă față de îndeplinirea conștiincioasă a obligațiilor de muncă, exprimată prin încălcarea prevederilor pct. 12 din Fișa de post a Șefului Depozitului de carburanți și lubrifianti și art. 9 alin. (2) lit. g) din Codul muncii. Totodată, s-a dispus ca, pentru recuperarea prejudiciului material cauzat Depoului de locomotive Bălți din vina Liudmillei Baloga, a percepe de la ultima prin intermediul instanței de judecată suma de 42 011,25 de lei, echivalentă cu prețul a 2 125 kg de motorină stabilit de către Comisie la 25 iunie 2019 ca neajuns de motorină conform art. 338 lit. a), f) și art. 344 alin.(2) din Codul muncii (vol. I, f.d. 41).

Instanțele inferioare au învederat că ordinul angajatorului, prin care Liudmila Baloga a fost sancționată disciplinar pentru fapta de neîndeplinire conștiincioasă a obligațiilor de muncă, fapt care a determinat cauzarea angajatorului a prejudiciului material sub formă de 2 125 kg de motorină dispărută, a rămas în vigoare.

De asemenea, instanțele inferioare au observat că, la 22 august 2019, Liudmila Baloga a refuzat în formă scrisă să achite pentru insuficiența combustibilului în cantitate de 2 125 kg, argumentând că nu a luat nici un litru de motorină, solicitând verificarea tipului cisternei rezervorului subteran și realizarea defectoscopiei acestui rezervor subteran.

Mai mult ca atât, prin încheierea din 01 martie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a admis cererea Liudmillei Baloga cu privire la dispunerea expertizei judiciare merceologice a utilajului industrial.

S-a dispus efectuarea expertizei judiciare merceologice a utilajului industrial, cu înaintarea spre soluționare expertilor a următoarelor întrebări:

- care este uzura cisternei de Tip 25 din cadrul depozitului TЧ-4 Bălți al Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”?

- care este starea tehnică a cisternei de Tip 25 din cadrul depozitului TЧ-4 Bălți al Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”?

- integritatea cisternei de Tip 25 din cadrul depozitului TЧ-4 Bălți al Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” poate să cauzeze pierderi inerente procesului de producție prin scurgerea și diminuarea volumului motorinei?

- s-a obligat Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și Liudmila Baloga să pună la dispoziția experților acces liber către bunurile supuse expertizării și să prezinte actele necesare efectuării expertizei, la solicitare.

- s-a pus în sarcina Liudmilei Baloga suportarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei.

Însă, încheierea nominalizată nu a fost executată, din motiv că Liudmila Baloga nu a achitat prețul acesteia (vol. I, f.d. 105-106, 114).

Instanțele inferioare au apreciat ca neîntemeiată poziția Liudmilei Baloga, precum că angajatorul nu a demonstrat cauza pierderilor de motorină, or, în temeiul funcției deținute, Liudmila Baloga poartă răspundere materială. Mai mult ca atât, în condițiile speței, nu a fost probată existența unor circumstanțe ce ar înlătura răspunderea materială a Liudmilei Baloga.

La fel, a fost considerată ca lipsită de suport și argumentul Liudmilei Baloga, precum că Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” nu a prezentat probe privind cumpărarea motoriei, or, Liudmila Baloga a semnat actul din 20 iunie 2019 în care este indicată cantitatea motorinei care a fost turnată în cisternă până la inventariere.

La 16 septembrie 2022, Liudmila Baloga, reprezentată de avocatul Iulian Paciurca, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii din 28 decembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul central, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” (vol. II, f.d. 38-44).

În motivarea recursului recurenta a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței, suplimentar indicând că prima instanță a judecat cauza în mod inechitabil, deoarece neîntemeiat a respins cererea cu privire la dispunerea efectuării expertizei judiciare din contul angajatorului, or, Liudmila Baloga nu are posibilitatea de a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizei din motiv că primește salariul din activitatea de muncă, iar acest fapt îi îngreădește accesul la un proces echitabil.

În opinia recurentei, efectuarea acestei expertize era necesară deoarece actele prezentate de către angajator au fost întocmite în mod unilateral, respectiv, acestea nu elucidează toate aspectele obiective ale circumstanțelor cauzei și care ar duce la justa soluționare a cauzei.

Totodată, din motiv că în speță nu a fost efectuată expertiza merceologică a cisternei în care s-a constatat lipsa motorinei, nu poate fi exclusă inaplicabilitatea art. 334 din Codul muncii, prin prisma căruia salariatul este absolvit de răspundere materială.

Recurenta a considerat că probele prezentate de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” sunt impertinente cu învinuirile incriminate, deoarece nu dovedesc cauzarea prejudiciului și vinovăția sa. Mai mult ca atât, din caracterul încălcării invocate de angajator, rezultă că ea a comis o infracțiune, însă, care de fapt nu se atestă pe caz.

Astfel, angajatorul a prezentat eronat circumstanțele cu privire la motivele ce au stat la baza pierderilor combustibilului de la Depoul de locomotive din mun. Bălți, or, în esență nu este clar dacă aceste prejudicii au fost cauzate în realitate și prin ce formă anume.

În opinia recurente, cisterna în care a fost constatată lipsa de motorină este defectată și produce scurgeri, deoarece în cardul controlului s-a stabilit că plomba aplicată la obiectul sigilat ce asigură integritatea bunului nu a fost afectată, iar acest fapt denotă că cisterna este defectă.

Mai mult ca atât, conform contractului de muncă, Liudmila Baloga nu are obligația și nici nu poate să înlăture neajunsurile tehnice ale cisternei, pentru a stopa scurgerile de motorină. Prin urmare, vina pentru scurgerea motorinei urmează a fi pusă pe seama persoanei responsabile conform nivelului atribuțiilor de serviciu, dar nicidecum pe seama sa, or, conform pct. 4 din contractul de răspundere materială deplină încheiat cu angajatorul, Liudmila Baloga nu poartă răspundere materială dacă prejudiciul nu s-a produs din vina sa.

Recurenta a conchis că, circumstanțele cu privire la vinovăția sa în cauzarea prejudiciului invocat nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, or, în rezultatul anchetei de serviciu nu s-a stabilit cauza apariției pretinsului prejudiciu, ceea ce atestă că ordinul de sancționare urmează a fi constatat de instanță ca nul sau urmează a fi apreciat ca o probă impertinentă, deoarece nu este emis în corespundere cu art. 342 alin. (1) din Codul muncii, în sensul stabilirii în mod obligatoriu a cauzei apariției pretinsului prejudiciu.

Deopotrivă, instanțele inferioare nu au dat apreciere viabilă declarațiilor martorului Svetlana Slobodeniuc, care deține funcția de contabil în cadrul Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” și care a declarat că în calculele de 2 125 kg nu au fost incluse toate pierderile admisibile în procesul tehnologic, potrivit criteriilor stabilite în cadrul Întreprinderii la 06 decembrie 1999 și confirmate de Ministerul Transportului la 31 iulie 2000. Declarațiile acestui martor confirmă faptul că probele administrate de către reclamantă nu dovedesc vinovăția sa în careva acțiuni sau inacțiuni și prejudicierea angajatorului.

Cu titlu subsecvent, recurenta a remarcat că Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” nu a prezentat probe pertinente, și anume contract de vânzare-cumpărare și factură fiscală, care ar confirma achiziționarea motorinei în cantitate de 2 125 kg și care se pretinde că lipsește din vina Liudmilei Baloga.

Prin referința din 26 octombrie 2022, intimata Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” a solicitat declararea recursului depus de Liudmila Baloga împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată

irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 16 iunie 2022. Conform extrasului din poșta electronică cu adresa „inna.oineagra@justice.md”, decizia motivată din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost notificată reprezentantului recurenteii, avocatului Iulian Paciurca la 15 iulie 2022 (vol. II, f.d. 25 verso).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 16 septembrie 2022 (vol. II, f.d. 38-44).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Liudmila Baloga, reprezentată de avocatul Iulian Paciurca, rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea temeiurilor de fapt și de drept ale speței, similare celor din cererea de apel.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Liudmila Baloga, reprezentată de avocatul Iulian Paciurca, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei și reprezentantului acesteia cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs

efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Liudmila Baloga nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Liudmila Baloga a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Liudmila Baloga, reprezentată de avocatul Iulian Paciurca, împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Liudmila Baloga, reprezentată de avocatul Iulian Paciurca, împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas